

De hemelvaart van Jezus Lukas 24.50-53

Rev Dr Jos M. Strengholt

Zamalek 2009; Heliopolis 2014, 2015; Den Haag 2018; Arnhem-Nijmegen 2019

We gaan naar de rommelmarkt, we maken een wandeling over het strand, we gaan winkelen. En ach ja, het is Hemelvaartsdag.

Voor mij zal Hemelvaartsdag altijd verbonden zijn met volleybal. In mijn betere dagen speelde ik op Hemelvaartsdag altijd mee in een toernooi in mijn geboorteplaats, Soest.

En met een paar *diehard*-gelovigen gaan we naar de kerk.

De hemelvaart van Jezus was zeker een bijzondere gebeurtenis in het leven van Jezus. Maar wat betekent zij voor ons, vandaag?

1. Jezus is Heer

We zien Jezus naar de hemel gaan en Zijn discipelen naar boven kijken, zoals we kunnen lezen in het wat uitgebreidere verslag van dezelfde gebeurtenis in Lukas' andere boek, Handelingen.

Naar de hemel kijken is eigenlijk ook de houding van veel christenen. Zij denken dat deze wereld niet zo belangrijk is en dat het geloof vooral draait om uitzien naar de hemel. Alsof deze wereld slecht is en de hemel het enige goede.

Dat is een onbehelpzame, dualistische manier van denken: alsof alles wat lichamelijk is minder belangrijk zou zijn dan wat 'geestelijk' is, en alsof deze tastbare wereld op de een of andere manier minder werkelijk, minder echt of minder belangrijk zou zijn dan Gods wereld. Alsof God niet werkelijk betrokken is bij onze wereld.

Dus waar gaat de hemelvaart van Jezus dan over?

De evangelist Johannes heeft in zijn Evangelie een gebed van Jezus opgetekend dat verband houdt met Zijn hemelvaart. We lezen dat in Johannes 17.1-5 :

Dit sprak Jezus, en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel en zei: Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.

En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was.

Dit gebed laat zien dat de hemelvaart van Jezus in feite Zijn verheerlijking was. We zien dat Jezus terugkeerde naar de heerlijkheid die Hij bij de Vader had genoten, nog voordat de wereld bestond.

Voordat Jezus naar de aarde kwam, leefde Hij als de Zoon van God in eeuwige heerlijkheid met de Vader en de Heilige Geest. De heilige Drie-eenheid genoot binnen haar eigen Wezen van de volmaakte gemeenschap, liefde en vreugde.

Geen wonder dat de discipelen, toen de Heere Jezus Christus hen zegende terwijl Hij ten hemel voer, voor Hem neervielen, Hem aanbaden en God loofden.

2. Jezus is Schepper van ons leven

Hij bestond voordat deze wereld zelfs maar bestond. Hij was zelfs betrokken bij de schepping van onze wonderlijke wereld.

Hij maakte jou. Hij maakte de olifanten, de oceanen en de bergen.

Samen met de Vader en de Heilige Geest zat onze Heere op Zijn troon en verheugden Zij Zich in het scheppen van onze wonderlijke wereld. Onze Heere verheugde Zich toen Zij samen walvissen, katten, apen, bloemen en mensen ontwierpen.

Vader, Zoon en Heilige Geest verheugden Zich toen Zij de bergen en oceanen maakten.

Onze Heere genoot ervan de zon, de maan en de sterren aan de hemel te plaatsen.

Zij hadden de schepping lief.

Hemelvaartsdag is de dag waarop Jezus — de Schepper van alle dingen — terugkeerde om met God op de troon van het heelal te zitten. Hij ging naar huis, om opnieuw volledig deel te nemen aan het leven van de heilige Drie-eenheid.

Niet eenvoudigweg om eeuwige heerlijkheid te genieten, maar om opnieuw plaats te nemen in de ‘controlekamer’ van het universum.

Dat betekent niet dat de hemel belangrijker is dan deze wereld. God kijkt niet met minachting naar deze wereld. Hij heeft haar gemaakt: de aarde, het water, de mensen, de dieren en de planten. Hij hield ervan haar te maken en Hij houdt ervan haar in stand te houden.

Hebben wij eenzelfde liefde voor Zijn schepping? Of kijken wij alleen maar omhoog, naar de hemel?

We mogen nooit denken dat wij hier slechts op doorreis zijn en dat het christelijke leven uiteindelijk alleen maar over de hemel gaat.

Deze wereld is door God gemaakt. God heeft haar lief en Hij wil haar herstellen. En Hij wil dat wij daarin een rol spelen.

3. God heeft de mensheid in Zichzelf opgenomen

Jezus ging dus terug naar de Vader. Was daarna alles weer zoals het daarvoor was? Was alles weer zoals vóór Jezus geboren werd?

Nee. Niet helemaal.

Want er veranderde iets in de Drie-eenheid.

De Zoon van God, onze Heere Jezus Christus, is eeuwig God. Maar Hij werd met Kerst ook een waarachtig mens, geboren uit de maagd Maria.

Hij nam de mensheid aan als onderdeel van Zijn eigen bestaan.

Zelfs na Zijn opstanding was Jezus geen geest. Hij kon worden aangeraakt, Hij kon eten en de wonden waren nog steeds zichtbaar in Zijn handen en voeten.

Denk hier eens over na:

Toen Jezus opsteeg en op Zijn troon plaatsnam, nam God daarmee iets menselijks op in het eeuwige en volmaakte leven van de Drie-eenheid.

Hoe dat precies kan, is eigenlijk te groot voor ons om te begrijpen. Het zou aanmatigend zijn om te proberen daar een volledig antwoord op te geven. Wij weten het natuurlijk niet.

Maar dat Jezus iets menselijks in God heeft gebracht, is opnieuw een duidelijke aanwijzing dat deze tastbare wereld voor God belangrijk is.

Hij staat niet afkerig tegenover deze wereld. Hij heeft haar liefdevol in Zijn bestaan opgenomen.

Daarom moeten wij het idee verwerpen dat deze wereld er eigenlijk niet toe doet en dat alleen de hemel of de eeuwigheid belangrijk is.

Het Evangelie van Jezus Christus — zelfs het Evangelie van Zijn hemelvaart — is dat God en deze wereld met elkaar verzoend zijn.

Hemel en aarde komen samen.

In zijn prachtige, anti-dualistische brief beschrijft de apostel Johannes Jezus. Luister goed naar wat de apostel zegt, in 1 Johannes 1.1-4: (HSV)

Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens – want het leven is geopenbaard en wij hebben het gezien, en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard – wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen wordt.

Johannes gebruikt woorden als eeuwig leven, gemeenschap en vreugde. Dat zijn eigenschappen van het leven die deel uitmaken van het innerlijke leven van de heilige Drie-eenheid.

En deze grote, eeuwige werkelijkheden — eeuwig leven, gemeenschap en vreugde — zijn ons beschikbaar gesteld!

Zij zijn beschikbaar voor hen die door het geloof gemeenschap hebben met God.

Johannes werkt deze gedachte verder uit in het boek Openbaring. Hij zegt tegen de gemeente in Laodicea:

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb. (Openbaring 3.21)

Dit is het grote slotstuk van de hemelvaart van Jezus Christus.

Hij keerde terug naar de troon van God, naar de intieme gemeenschap van de Drie-eenheid. Maar Hij trekt ook ons omhoog in de eeuwige gemeenschap en vreugde van de heilige Drie-eenheid.

Dat is onze bestemming.

Dat is het doel van onze verlossing:

Conclusie

Maar deze verwachting van deelname aan God is geen vlucht uit de werkelijkheid.

Onze gemeenschap is met de God die deze wereld heeft geschapen, die deze wereld verlost en die deze wereld omarmt.

Hij heeft uw dagelijks leven lief. Uw gebeden, zeker.

Maar ook de manier waarop u de afwas doet.

De manier waarop u uw auto repareert.

De manier waarop u voor uw tuin zorgt.

Hoe u stemt.

De manier waarop u eet.

De manier waarop u slaapt.

Hoe u feestviert.

In ons dagelijks leven leidt Zijn hemelvaart ons er allereerst toe Zijn heerschappij te erkennen.

Hij regeert Zijn kerk en Hij regeert Zijn wereld vanuit de goddelijke ‘controlekamer’.

Wij begrijpen misschien niet altijd hoe Hij deze wereld regeert. Maar er is troost in de gedachte dat Degene die hemel en aarde regeert, de mensheid diepgaand kent en liefheeft.

En Hij kent en heeft ook ú lief.

Het is ook duidelijk dat onze trinitarische kijk op God geen toevoeging is aan het christelijke geloof, maar het hart ervan. Alleen wanneer wij God als de Drie-enige God begrijpen, wordt gemeenschap met God mogelijk.

God is een gemeenschap en Jezus heeft ons opgenomen in deze gemeenschap van God.

Onze bestemming is om met Jezus te zitten in de troonzaal van het heelal.

En zoals God de mensheid in Zichzelf heeft opgenomen, zo moeten ook wij een zeer hoge waardering hebben voor ieder mens die wij ontmoeten.

God bekommert Zich om de mensheid. En dat geldt ook voor die mensen die u misschien niet mag. God heeft hen lief. En dat behoort invloed te hebben op de manier waarop wij leven.

De verwachting van betere dingen in de toekomst, wanneer God alles in allen zal zijn, maakt deze wereld niet minder belangrijk.

Het tegenovergestelde is waar. Juist omdat wij uitzien naar de vernieuwing van alle dingen, is deze wereld, de natuur, uw leven, uw dagelijks leven — dit alles — buitengewoon belangrijk.

Heel deze wereld waarin wij leven moeten wij verzorgen en liefhebben. Want voor God bestaat er geen tegenstelling tussen het lichamelijke en het geestelijke.

Hij gebruikt zelfs brood en wijn om Zichzelf aan ons mee te delen. Ook onze eucharistie laat zien dat deze wereld waarin wij leven voor God niet verkeerd is.

Niet minderwaardig.

Niet iets waarvan wij moeten vluchten.

Het is juist de plaats waar wij God vinden.

De plaats waar wij de God aanraken die deze wereld regeert.

En die uw leven regeert.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest